

DUCHOVNÍ CESTA PŘEMĚNY ŽENY

Mladé děvče je ve většině kultur nejdříve upozorněno na její "podřadné postavení", její slabost, její závislost, její potřebnost. Její počáteční cesta je obvykle zkušeností limitů, tělesností, "krvácení", bezmoci, prohrávání - ne vyhrávání. Je sama sobě "smíšeným pozhnáním".

Není třeba, aby se učila posvátným mysteriím - umírání, opouštění, neprosazování vlastní cesty. Život, kultura, tělo ji už samy učí, že život je těžký, a že ona nemá vše pevně v ruce.

Má symbolickou výhodu, náskok ve vztahu k Bibli a spiritualitě. Ale má pomalý start pokud jde o smysl pro poznání vlastní hodnoty, autonomie, vlastní omezení a identitu. Obvykle hledá sebe sama ve vztazích spíše než - tak jako to činí muž - ve vizích a ideálech. Nepřekvapuje, že Ježíš zásadně vždy zve ženu k tomu, aby se pozdvihla (a věřila sobě a Bohu v sobě).

Vzestupu "ducha"/heroismu v mužích se obdivuje, ale nedůvěřuje mu.

ŽENSKÝ SESTUP (věk 1-21)

Normálně není pro ženy ve většině kultur iniciace potřebná

Značně pružnější pochopení sebe sama - pro dobro a pro zlo.

Je otevřena tomu, aby nechala jiné sebe ovlivňovat, měnit a tím i růst.

Je také více schopna pochybovat o sobě, i když to není třeba - je zranitelnější.

Je více závislá na ostatních, také na Bohu a na sociální "síti"

PROPUSTNÁ VLASTNÍ IDENTITA

Léta spěchu, aktivity a růstu. - pravděpodobně si neuvědomuje, že "to vše uchovává ve svém srdci.", prožívá "znamení odporu". Láska, odpuštění, ztráta, opouštění se stávají jejími učiteli. přátelství, manželství, děti, přežití, kariéra, boj, neúspěch/úspěch, nemoc - to vše jí dává své lekce.

Nemůže se ztratit v ideálech, ideologiích, musí se učit z přítomnosti, konkrétna, všedního obyčejného - které nemohou být ovládnuty či dokonce pochopeny.

Nemá-li lásku, podporu nebo čas pro sebereflexi, stává se prázdnou, povrchní, s malým smyslem pro sebe samu kromě svých povinností a svých několika málo vztahů. Život se stává pouhým řešením problémů. Je ztracena v drbech a vtípcích, bez základních modelů jednání a bez jeho smyslu. Je uvězněna v těle, bez ducha, neschopna vzestupu do duchovna.

Sílící bouře - k dobru či ke smrti.

PRÁCE TĚLA A DUŠE (věk 22-42)

Normálně nastává ne jednorázová dramatická konfrontace s křížem, ale se serií malých křížů, které se stupňují. Ztráta smyslu, ztráta pochopení smyslu, ztráta uspokojení - společně s novou touhou po celistvosti a bytí sebou samou.

Často je to období nutného hněvu: "Kdo mě bránil v tom být sama sebou?"

Čas nutného smutku a přehodnocování. K tomu, aby přežila, potřebuje starou moudrou bábu a pravou spiritualitu.

KRIZE STŘEDNÍHO VĚKU (věk 42 - 49)

Afrodité, vynořující se z moře! Moudrost přicházející ke své plnosti! Podivuhodné spojení síly, zranitelnosti a pravé moudrosti. Ví, že ví, ale nemůže to vždy lineárně vysvětlit. Velmi ohrožující vůči mužům, protože stoupá tehdy, když on doufejme sestupuje!

Silná stará žena a mírný starý muž jsou univerzálními stereotypy. Jak se mohou setkat jako partneři.

RŮST SÍLY (věk 50-65)

Není-li její bolest přetvořena v milosrdenství a pochopení

HOŘKNOUCÍ CESTA

Používá-li své nové odpovědi, svoji novou sílu jen pro sebe, stává-li se pouze "myslí" "vysvětleními" nebo nejsou-li její rány přetvořeny, pak pouze nasedá na své koště! Všechny názory a hněv - nikam nesměřující - kromě obviňování ostatních a hájení sebe sama.

SVATÝ BLÁZEN

Milovaná dcera Boží, "žena silná" z Písma. Může žít s paradoxem a tajemstvím, soucítěním a odpuštěním. Nepotřebuje trestat a obviňovat druhé. Jako zcela zralá žena může vést, být partnerem či následovat - podle toho, co je právě zapotřebí. Dostalo se jí toho všeho. Byla tam.

ŠEBEZNIČUJÍCÍ MLADÝ BLÁZEN